

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2Nt/21/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010141
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3614010141.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, vo veci návrhu odsúdeného R. O. na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.11.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd návrh odsúdeného R. O., H.. XX.XX.XXXX v Piešťanoch, trvale bytom C. Č.. XXX, toho času v ÚVTOS Ilava, na povolenie obnovy konania zamietla.

odôvodnenie:

Odsúdený R. O. dňa 18.06.2014 doručil tunajšiemu súdu podanie označené ako žiadosť, ktoré bolo podľa obsahu po poučení odsúdeného o náležitostiach mimoriadnych opravných prostriedkov a jeho doplnení odsúdeným dňa 15.08.2014 posúdené ako návrh na povolenie obnovy konania. Odsúdený v podaní uviedol, že rozhodnutie vo veci samej je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom - neboli vykonané dôkazy na ktoré poukazoval v odvolacom konaní. Trestné konanie bolo vedené takým spôsobom, aby bol napokon odsúdený za každú cenu, pričom skutok tak ako je uvedené v obžalobe a odsudzujúcim rozsudku nespáchal, ten sa stal inak. Namietol zaujatosť orgánov činných v trestnom konaní tiež konkrétne dozorujúceho prokurátora, ktorý v tejto veci koná už od začiatku a vystupoval aj v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, ktorý odsúdený podal už skôr.

Po výzve samosudcu na verejnom zasadnutí, či odsúdený vznáša námietku zaujatosti vychádzajúc z obsahu návrhu na povolenie obnovy konania, tento podal námietku zaujatosti proti osobe dozorujúceho prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske JUDr. Štefana Masára. Pretože táto vychádzajúc z jej obsahu, keďže odsúdený namietal len procesný postup orgánu činného v trestnom konaní (vec dozoroval v prípravnom konaní a zastupoval štát v konaní pred súdom a o mimoriadnom opravnom prostriedku), súd o tejto námietke podľa § 32 ods. 6 Tr. poriadku nekonal.

Tunajší súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.11.2014 o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného R. O., oboznámením návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, oboznámením s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/98/2011, podstatného obsahu spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2Nt/3/2013.

Odsúdený návrh na povolenie obnova konania odôvodnil konkrétnymi skutočnosťami až na verejnom zasadnutí, pričom uviedol, že dôvodom podania návrhu na povolenie obnovy konania sú nové skutočnosti, na základe ktorých by bolo preukázané, že skutok sa stal inak ako bolo preukázané v pôvodnom konaní. Odsúdený uviedol, že na objednávku osoby, ktorú označil ako T. C., ktorý mu sľúbil 50,-€ súhlasil, že zbije poškodeného L. E., a to aj urobil. Poškodeného tak nemal v úmysle olúpiť, ale len zbiť. So T. C. sa stretol predtým v pohostinstve Kotolňa na sídlisku Šípok v Partizánskom, pričom ich videl A. C. majiteľ pohostinstva. T. C. po tom, čo sa dohodli odišiel po peniaze no nevrátil sa, prišiel až následne, keď sa na neho pýtal a A. C. mu mal povedať, že odsúdeného zadržala polícia. Uviedol, tiež, že keď poškodeného bil, pred pohostinstvo vyšlo viac osôb, ktoré bitku sledovali a medzi nimi bol aj A. C., ten tak videl ako sa skutok stal, pričom má aj vedomosť o tom, že sa obžalovaný stretol s

objednávateľom T. C.. Navrhol zároveň vylúčiť týchto svedkov, tiež zároveň uvádzal, že o rozhovore T. C. B. A. C. mu povedala matka. Dôvodom prečo neoznámil už skôr svedkov C. B. C., je to, že sa bál o život matky, pretože by jej mohol T. C. ublížiť. Matka obžalovaného však zomrela v mesiaci marec 2014, preto sa rozhodol súdu oznámiť nové skutočnosti.

Ustanovený obhajca vzhľadom k novým skutočnostiam uvádzaným odsúdeným navrhol, aby súd obnovu konania odsúdenému povolil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného o povolenie obnovy konania zamietnuť, pretože neboli preukázané žiadne nové skutočnosti zakladajúce dôvod na povolenia obnovy konania.

Na tunajšom súde pod sp. zn. 2Nt/3/2013 podal už dňa 23.01.2013 odsúdený návrh na povolenie obnovy konania, v ktorom rovnako vyjadril nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku, hoci nepopieral, že by poškodeného zbil a ublížil mu na zdraví, avšak skutočnosť, že mu mal strhnúť hodinky ma byť vymyslená. V konaní nebol dostatočne preukázaný motív a úmysel zmocniť sa cudzej veci. Pred útokom na poškodeného odsúdený nevedel, že poškodený nejaké hodinky vôbec má, lebo ich nebolo vidno. Súd sa v konaní nedostatočne zaoberal otázkou, či hodinky, ktorých sa mal zmocniť, boli poškodenému ním strhnuté z ruky alebo sa do jeho dispozície dostali inak ako úmyselným konaním v úmysle zmocniť sa ich. Poškodený bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu. Odsúdený v konaní sp. zn. 2Nt/3/2013 o mimoriadnom opravnom prostriedku neoznačil rovnaké dôkazy, o ktoré oprel návrh na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 2Nt/20/2014, hoci mali nové dôkazy viesť k rovnakým záverom. Súd v konaní o povolení obnovy konania vykonal navrhovaný dôkaz výsluchom svedka Z. K., zabezpečil fotodokumentáciu vyhotovenú z dôvodu nástupu odsúdeného do výkonu väzby dňa 9.5.2011, preskúmal zachovanie práva na obhajobu obvineného v prípravnom konaní, nevykonal rekonštrukciu a nevykonanie dôkazu odôvodnil, iné dôkazy odsúdený nenavrhol.

Odsúdený podal vo veci dovolanie, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Tdo 23/2014 zo dňa 15.04.2014 odmietnuté podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/98/2011-157 zo dňa 18.10.2011 bol odsúdený R. O. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 05.05.2011 v čase okolo 18.10 hod. v Partizánskom na trávinatej ploche pred domom č. XXXX/X H. V.. A. E. pod vplyvom alkoholu opakovane udrel päťou do tváre Ľ. E., v dôsledku čoho Ľ. E. spadol na zem, kde ho obžalovaný R. O. opakovane kopal do tváre a udieral ho päšťami v úmysle zmocniť sa jeho náramkových hodínok zn. PRIM s chrómovým remienkom a tmavým ciferníkom, ktoré mu strhol z ruky a následne s uvedenými hodinkami z miesta činu odišiel, pričom uvedeným konaním obžalovaný R. O. spôsobil Ľ. E. škodu na odcudzených hodinkách vo výške 10 € a početné pohmoždenia tváre, úst, okoločné obojstranné pohmoždenia, povrchové oderky tváre a povrchovú tržnú ranu úst s potrebou lekárskeho ošetrenia, za čo bol odsúdenému uložený podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 18.11.2011, č.k. 2T/98/2011 napadol odvolaním, pričom v dôvodoch odvolania okrem iného poukazoval na skutočnosť, že k útoku na poškodeného E. sa doznal, avšak bolo to z dôvodu, že poškodený ho vyprovokoval vulgárnymi nadávkami na jeho požiadavku, kde zakúpil víno. Poškodeného následne napadol a zbil, poškodenému vzal hodinky až potom, ako ho začal biť. Uviedol, že v čase začatia fyzického útoku nemal žiadnu vedomosť o tom, že poškodený E. má pri sebe hodinky. Nemohol teda konať v úmysle prisvojiť si ich násilím. Uvedené potvrdzuje aj výpoveď poškodeného, i keď táto sa s výpoveďou obžalovaného čiastočne rozchádza v tom smere, že poškodený uvádzal, že obžalovaný mal od neho pýtať 0,20 € a v čase keď poškodený tieto centy vo vreckách hľadal, obžalovaný na neho zaútočil. Z výpovede poškodeného vyplýva, že príčinou útoku nebolo zobrať hodinky, ale že k tomu došlo po slovnej potýčke. Odsúdený poukázal na okolnosti prípadu, že on aj poškodený boli pod vplyvom alkoholických nápojov a k incidentu došlo v čase keď boli obaja podnapití. Uvedomil si nesprávnosť svojho konania, avšak po útoku išiel opätovne za poškodeným a volal ho, aby išli spolu na víno, čo potvrdil aj poškodený. Po príchode policajnej hliadky sa k útoku priznal a na polícii vytiahol z vrecka hodinky, ktoré dobrovoľne

vydal. Nevie vysvetliť, prečo ich zobral, na túto okolnosť si už nepamätá, vzhľadom na vplyv alkoholu. Poškodeného „nešacoval“, neprehľadával ho a hodinky, ktoré mu zobral zbadal až po bitke. Svedkyňa A. pred súdom uviedla, že nesledovala celý priebeh incidentu, medzitým si robila svoju prácu, pričom vzdialenosť, na ktorú sa mal incident odohrať, bola podľa nej 50 až 200 metrov. Odsúdený v odvolaní uviedol, že Okresný súd Partizánske nedôsledne posúdil skutkový stav, tento nesprávne vyhodnotil, nakoľko zo žiadnych okolností nevyplýva, že by obžalovaný poškodeného bil v úmysle zmocniť sa jeho hodínok, tieto hodinky pri útoku vôbec nevidel, ani nemohol predpokladať, že ich má poškodený na ruke. Je teda evidentné, že nedošlo k trestnému činu lúpeže, ale že obžalovaný spáchal prečin ublíženia na zdraví, pri ktorom mohlo dôjsť ku konaniu, ktoré teoreticky mohlo naplniť znaky priestupku proti majetku alebo prečinu krádeže.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 2To/122/2011-193 zo dňa 19.01.2012 odvolanie odsúdeného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol. Odvolací súd tiež dospel k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa v trvaní 66 mesiacov nepodmienečne (čo je na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby) je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samej osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samej osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/98/2011-157 zo dňa 18.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/122/2011-193 zo dňa 19.01.2012 bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Súd sa v pôvodnom konaní zaoberal všetkými zabezpečenými dôkazmi a dôsledne posúdil skutkový stav ktorý viedol k výroku vo veci samej.

Odsúdený R. O. odôvodňoval svoj návrh na povolenie obnovy konania najmä skutočnosťou, že v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 2T/98/2011 nebola dostatočne preukázaná subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, predovšetkým „úmysel zmocniť sa cudzej veci násilím“. Odsúdený obdobne argumentoval už v odvolaní proti rozsudku vo veci samej v pôvodnom konaní a mal teda možnosť k nim zaujať stanovisko aj odvolací súd, rovnako obdobne argumentoval v skoršom konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, pričom ani dodatočne vykonanými dôkazmi nebola zistená dôvodnosť povolenia obnovy konania. V tejto súvislosti už odvolací súd uvádza, že odsúdený je usvedčovaný viacerými dôkazmi - priamou výpoveďou poškodeného L. E., čiastočne výpoveďami A. A., G. A., S. Z., ale tiež znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie, lekáorskými správami, zápisnicou o ohliadke miesta činu, fotodokumentáciou, zápisnicou o vydaní veci, uznesením o vrátení veci. Navyše skonštatoval, že nemá pochybnosti o tom, že odsúdený napadol poškodeného v úmysle zmocniť sa cudzej veci, nakoľko už samotné pýtanie peňazí a následné okamžité napadnutie poškodeného takémuto úmyslu nasvedčuje.

Odsúdený svoj opätovný návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil novými skutočnosťami, a to potrebou vykonať výsluch svedka T. C., ktorý mal obžalovaného naviesť k napadnutiu poškodeného, pričom takto obžalovaný poukazoval na to, že nemal dôvod spáchať zločin lúpeže, pretože jeho úmyslom

bolo zbit' poškodeného a nič viac. Vzhľadom k dokazovaniu vykonanému v prípravnom konaní však je zrejmé, že pokiaľ by aj boli potvrdené svedkom T. C. skutočnosťami obžalovaným uvádzanými, odhladnuc aj od toho, že by sám svedok vypovedal vo svoj neprospech a de facto sám seba obvinil z účasti na prečine ublíženia na zdraví, ani toto by nevyvinilo a nebolo možné inak posúdiť konanie odsúdeného. Vykonaným dokazovaním bolo totiž preukázané použitie násilie páchatela v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom tento úmysel nemusel mať odsúdený už v čase komunikácie so svedkom no mohol ho nadobudnúť až neskôr ba aj priamo počas napadnutia poškodeného a v tomto zmysle bol aj v pôvodnom konaní dostatočne preukázaný vychádzajúc z odôvodnenia prvostupňového a odvolacieho súdu. Z tohto dôvodu súd odmietol vykonať dokazovanie výsluchom svedka T. C., pretože by jeho prípadná výpoveď nebola spôsobilá ozrejmiť skutočnosť, ktorá by mohla byť dôvodom obnovy konania a to subjektívnu stránku trestného činu. Ako ďalší dôvod obnovy konania uviedol, že nové skutočnosti by mohli vyplynúť aj z výpovede svedka A. C., majiteľa pohostinstva Kotoľňa na sídlisku Šípok v Partizánskom. Obžalovaný ako sám uviedol, mal vedomosť o tom, že svedkom udalosti mal byť aj svedok A. C.. Je zrejmé, že pokiaľ o tejto osobe mal odsúdený vedomosť nejde o nový dôkaz, či skutočnosť, ktorá by obžalovanému nebola známa už v pôvodnom konaní. Tiež nie je zrejmé, či svedok skutočne skutok videl, pretože odsúdený ho pôvodne označil len ako svedka, ktorý mal vidieť že sa spolu so svedkom C. nachádzali v pohostinstve pred skutkom. Až neskôr doplnil, že tento svedok mal skutok vidieť a napokon uviedol tretí variant, že svedok C. obžalovaného po skutku v pohostinstve hľadal pričom to, že sa zhováral so svedkom C. sa obžalovaný dozvedel až neskôr od svojej matky počas návštevy vo výkone trestu. Nie je tak zrejmé, či táto osoba vôbec bola svedkom udalosti, alebo by mohla podporiť len verziu odsúdeného o tom, že sa stretol so svedkom C.. Tiež odsúdený neuviedol, žiadny dôvod prečo, pokiaľ by mal vedomosť o prítomnosti svedka svedčiaceho v jeho prospech, tohto v prípravnom konaní alebo konaní pred súdom neoznačil. Je zrejmé, že tento pokiaľ by svedčil len o tom čo videl, nemohol by usvedčovať ani svedka C., keďže tento priamo pri skutku nebol a nemal ani počuť rozhovor odsúdeného so svedkom C.. Tak ako majú svoj limit aj dovolacie dôvody ako napríklad neprípustnosť použitia dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr por. ak tieto okolnosti boli odsúdenému známe už v pôvodnom konaní, pričom ich nenamietal, nemožno za predpokladu, že skutkový stav je riadne preukázaný dodatočne pripúšťať povolenia obnovy konania, ak by odsúdený v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku dodatočne označoval svedkov, ktorých mohol označiť už skôr a potom hoci aj opakovane docieľiť povolenie obnovy konania. Je potrebné tiež uviesť, že odsúdený bol v pôvodnom konaní zastúpený obhajcom, právo obhajoby odsúdeného čo zahŕňa aj využitie všetkých zákonných prostriedkov obrany odsúdeného tak nebolo vecou laického úsudku odsúdeného, ale zaručené profesionalitou obhajcu. Argument, že svedka T. C. neoznačil už skôr lebo sa bál, že by mohol ublížiť jeho matke, odsúdený nepreukázal žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami či tvrdeniami svedčiacimi o tom, či tento sa mu aj táto osoba skutočne vyhrážala a ako dospel k svojim obavám. Súd tak považuje návrh odsúdeného ako nedôvodný, pretože ani vykonaním navrhnutých dôkazov by nebolo možné spochybníť doposiaľ zistený skutkový stav, a hoci je možné, že by existovali svedkovia udalosti, ich výpoveď by musela spochybníť vierohodnosť doposiaľ vykonaných dôkazov na ktorých by bola preukázaná vina, nie len ho doplniť. Pasivitou obhajoby v pôvodnom konaní nemožno tiež dosahovať neskoršie preskúmanie už raz právoplatného rozhodnutia vo veci samej, argumentujúc novými dôkazmi, ktoré obžalovaný či obhajca v pôvodnom konaní bezdôvodne neuplatnil.

S poukazom na vyššie uvedené súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, nakoľko nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia písomne prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.